

MONITOR POLSKI

Gzść „A“

Nr A - 73

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

T R E S C:

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 922. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Handlu Zagranicznego oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego.

Poz. 923. Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Kobiet“.

Poz. 924. Decyzja Ministra Skarbu w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Poz. 925. Obwieszczenie Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy o uchwaleniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Poz. 926. Orzeczenie Ministra Budownictwa w sprawie przejścia na własność Państwa przedsiębiorstwa.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

922.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 września 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Handlu Zagranicznego oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego.

Na podstawie p. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26.4.1948 r. oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5.5.1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr. 51 z dnia 1.6.1948 r. poz. 292 i 293) oraz zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 9.3.1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 74) — zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Handlu Zagranicznego oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Handlu Zagranicznego zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą“, jej organa — „organami kontroli“, zaś osoby powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli“.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach, zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach i t. p. Ministerstwa Handlu Zagranicznego w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z punktem 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.4.48 r. sprawowane są przez nie niezależnie od kontroli, zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 3a. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą kontrolować jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi, a przeprowa-

dzane przez nie na zarządzenie władzy administracyjnej w jednostce organizacyjnej tego samego szczebla doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

II. Organizacja kontroli.

§ 4. Organami kontroli są:

- w Ministerstwie Handlu Zagranicznego — Biuro Kontroli podległe bezpośrednio Ministrowi,
- w Centralach i Biurach Handlu Zagranicznego — Inspektoraty Kontroli Wewnętrznej, podległe służbowo i administracyjnie Naczelnym Dyrektorom odpowiednich Central.

Minister Handlu Zagranicznego po zasięgnięciu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów, oraz po uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli wewnętrznej.

§ 5. Całością kontroli w Ministerstwie Handlu Zagranicznego i jednostkach podległych w zakresie organizacji, wykształcenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje Dyrektor Biura Kontroli w Ministerstwie Handlu Zagranicznego, odpowiedzialny przed Ministrem Handlu Zagranicznego.

§ 6. Do szczególnych obowiązków i uprawnień Dyrektora Biura Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego należą:

- wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kontrolerskich (§ 39),
- współpraca i bezpośrednie uzgadnianie w sprawach kontroli, a szczególnie w sprawie planu i sprawozdawczości kontroli z Najwyższą Izbą Kontroli,
- wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych i t. p. w przedmiocie planowania kontroli (§ 21), w szczególności celem uniknięcia rozbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli, co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wytycznych, wydawania podręczników fachowych, wzorów i t. p. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości,
- sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontrolne obu stopni,
- prawo zlecania wszystkim organom kontroli podległym Ministerstwu Handlu Zagranicznego wykonania określonych czynności kontrolnych,
- programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 7. Biuro Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego prowadzi centralną ewidencję planów kontroli (§§ 21—23) oraz kontroli wykonanych na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych (§ 32).

III. Zakres działania organów kontroli.

§ 8. Kontroli wewnętrznej podlegają:

- wszystkie urzędy i instytucje oraz przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym, podległe bezpośrednio Ministrowi Handlu Zagranicznego,
- instytucje i przedsiębiorstwa bez względu na ich formę prawną lub organizacyjną, w których Skarb Państwa za pośrednictwem Ministerstwa Handlu Zagranicznego, lub też instytucje i przedsiębiorstwa wymienione w p. a) posiadają udziały, akcje, względnie w inny sposób są zaangażowane,
- wszystkie przedsiębiorstwa usług i handlu w zakresie handlu zagranicznego w ramach obowiązujących przepisów zawartych umów i udzielonych zleceń,
- instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, które wykonują zadania zlecone im przez organa państwowe lub przedsiębiorstwa państwowe w zakresie handlu zagranicznego,
- instytucje otrzymujące subwencje i dotacje od Ministerstwa Handlu Zagranicznego, lub od urzędów i przedsiębiorstw wymienionych w p. a) — w zakresie użycia tych subwencji i dotacji.

§ 9. Ministerstwo Handlu Zagranicznego może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, niewymienionych w § 8, z tytułu nadanych im szczególnych uprawnień lub poruczonych im szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 10. Poszczególne organa kontroli (§ 4) są właściwe do wykonywania kontroli:

- a) Biuro Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego: kontroli wszystkich jednostek organizacyjnych: urzędów, przedsiębiorstw, instytucji, zakładów, wymienionych w § 8, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Handlu Zagranicznego wymagane jest osobne zlecenie Ministra. W zasadzie jednak Biuro Kontroli jest powołane do planowej i systematycznej kontroli oraz do doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw) typu centralnego i na szczeblu bezpośrednio niższym. Kontrolę pozostałych jednostek przeprowadza w zasadzie wyrywkowo lub w razie konieczności,
- b) Inspektoraty Kontroli Wewnętrznej: kontroli planowej i systematycznej oraz do doraźnego badania poszczególnych działów Central, w skład których wchodzi.

Biuro Kontroli powołane jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności Inspektoratów Kontroli Wewnętrznej w podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo jednostkach.

§ 11. Organa kontroli są powołane do:

- a) kontrolowania działalności finansowej, gospodarczej i organizacyjno-administracyjnej jednostek podległych kontroli z punktu widzenia legalności, planowości, celowości, wymagań techniki handlu, rzetelności i gospodarności, kontrolowania wykonywania przez te jednostki obowiązujących przepisów i zarządzeń.
- b) wykonywania specjalnych zadań kontrolnych, zleconych Biuru Kontroli przez Ministra Handlu Zagranicznego, a Inspektoratom Kontroli przez Biuro Kontroli.

§ 12. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

1. a) wstępną — czynności zamierzonych,
b) kontrolę faktyczną — czynności dokonywanych,
c) kontrolę następną — czynności dokonanych.
2. Przeprowadzane kontrole mogą być:
 - A) ze względu na planowość:
 - a) planowe,
 - b) doraźne (pozaplanowe).
 - B) ze względu na zakres kontroli:
 - a) ogólne — obejmujące całokształt gospodarki,
 - b) dorywcze — dochodzenie w poszczególnych sprawach.

§ 13. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli oraz formy planowania i sprawozdawczości ustali instrukcja Ministra Handlu Zagranicznego, wydana zgodnie z punktem 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli i Ministrem Skarbu. Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów. Do czasu wydania instrukcji odnośnej obowiązuje instrukcja Min. Przemysłu i Handlu z dnia 30.6.1948 r. w punktach, które nie są sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

§ 14. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem spraw:

- a) nagłych, podlegających kontroli a niecierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego, zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki,
- b) spraw dotyczących sprawowania kontroli. Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 15. Wszystkie sprawy podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz powołanych do ścigania przestępstw organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki, oraz Dyrektora Biura Kontroli i właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 16. Organa i Inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego.

§ 17. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami, podpisanymi przez kierownika lub zastępcę odnośnego organu kontroli. Dyrektor Biura Kontroli oraz jego zastępca, jak również Główni Inspektorzy Kontroli Wewnętrznej uprawnieni są do przeprowadzania kontroli w zakresie ich kompetencji bez specjalnego upoważnienia, z mocy zajmowanego stanowiska.

§ 18. Jednostki podlegające kontroli i wymienione w § 7 niniejszego zarządzenia obowiązane są udzielać organom kontroli, w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, akt, dokumentów i t. p. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 19. Na żądanie organów kontroli władze i organa Ministerstwa Handlu Zagranicznego oraz Central i Biur Handlu Zagranicznego obowiązane są delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców.

§ 20. Wszystkie Departamenty i Biura Ministerstwa Handlu Zagranicznego oraz urzędy i instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego, obowiązane są dostarczać Biuru Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego w ustalonej przezeń liczbie egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników i t. p. dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie przewidzianym uprawnieniami kontroli.

Powyższe odnosi się analogicznie do władz Central i Biur Handlu Zagranicznego w stosunku do Inspektoratów Kontroli Wewnętrznej.

IV. Planowanie kontroli.

§ 21. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo, na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 22. Minister Handlu Zagranicznego zatwierdza po uzgodnieniu z Najwyższą Izłą Kontroli ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez Biuro Kontroli na podstawie oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków.

Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Zagranicznego oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają Dyrektorowi Biura Kontroli swoje wnioski dla uwzględnienia w planie kontroli.

§ 23. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli Inspektoraty Kontroli sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikom odnośnych Central lub Biur Handlu Zagranicznego, w skład których wchodzi. Główni Inspektorzy Kontroli Wewnętrznej przedstawiają swoje plany kontroli Dyrektorowi Biura Kontroli, który jest uprawniony wnosić do planu poprawki wynikające z potrzeby uzgadniania kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu. Poprawki te i uzupełnienia są dla Głównego Inspektoratu Kontroli wiążące.

§ 24. Biuro Kontroli jest uprawnione do sprawdzania wykonania planów kontroli Inspektoratów Kontroli Wewnętrznej.

§ 25. Niezależnie od kontroli planowych mogą być przeprowadzane kontrole doraźne (pozaplanowe), a to na zlecenie Naczelnych Dyrektorów Central lub Biur Handlu Zagranicznego i Głównych Inspektorów Kontroli w przypadku kontroli odnośnej Centrali, wzgl. Biura H. Z. lub też Dyrektora Biura Kontroli.

V. Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 26. O wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołów winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu władza kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia lub nadesłać dodatkowe wyjaśnienia w ustalonym terminie. W razie braku zastrzeżeń winna być o tym poczyniona wzmianka w protokole.

§ 27. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego, oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 28. a) Organa kontroli kierują wnioski do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej, bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydaje zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontrolne mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków przedkładanych przez Biuro Kontroli Ministrowi Handlu Zagranicznego,

b) w razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia przez Głównego Inspektora do władz przełożonych Centrali lub Biura Handlu Zagranicznego, wystąpienia, w wniosku Głównego Inspektora dokonywa Biuro Kontroli. W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władzę równego lub niższego szczebla, rozstrzyga wspólnie przełożony.

§ 29. W razie rozbieżności zdań między Głównym Inspektorem a Naczelnym Dyrektorem Centrali lub Biura, w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, Głównemu Inspektorowi służy odwołanie do Dyrektora Biura Kontroli.

Dyrektor Biura Kontroli po rozpatrzeniu sprawy przedstawia Ministrowi Handlu Zagranicznego swoje wnioski, na podstawie których wydaje się zarządzenia.

Jeżeli Naczelny Dyrektor Centrali lub Biura wyda zarządzenie wynikające z wniosków kontroli w sprawie sprawozdania z kontroli, mimo sprzeciwu Głównego Inspektora Kontroli, zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie zakomunikować o tym Dyrektorowi Biura Kontroli.

§ 30. Inspektoraty Kontroli kierują do Biura Kontroli odpisy wszelkich swych wystąpień oraz sprawozdania z dokonanych kontroli doraźnych, planowych i sprawozdania okresowe z własnej działalności.

Wyniki kontroli związane z wykonywaniem budżetu Biuro Kontroli przesyła do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu.

§ 31. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności Inspektoratów Kontroli, Dyrektor Biura Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całościście administracji resortu.

VI. Współdziałanie Kontroli Wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

§ 32. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Handlu Zagranicznego (w szczególności komórkami ułatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 33. Przedstawiciele Biura Kontroli oraz organów kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników, jak i pracowników tych jednostek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Zagranicznego, w skład których wchodzi.

§ 34. W miarę potrzeby przedstawiciele komórek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Zagranicznego biorą udział w zjazdach i konferencjach, organizowanych przez kontrolę wewnętrzną. Zadaniem tych konferencji winno być:

- skoordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi,
- ustalenie wniosków i wytycznych do zarządzeń potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych,
- omówienie wykonania planów działalności kontrolnych i inspekcyjnych za okres ubiegły.

Protokoły ze zjazdów i konferencji wymienionych w § 34 winny być przedkładane Biuru Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

O wszelkich zjazdach i konferencjach winna być powiadamiana Najwyższa Izba Kontroli, której ponadto należy nadsyłać odpisy protokołów obrad.

VII. Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz władzami powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 35. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli wewnętrznej z działalnością własną i działalnością organów kontroli społecznej.

Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

a) nadsyłanie przez organa kontroli podległe Ministerstwu Handlu Zagranicznego do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności (§ 31) oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa — a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur miejscowych, — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych. Termin i formę sprawozdania ustala Najwyższa Izba Kontroli.

b) powiadamianie przez wszystkie organa kontroli Delegatur miejscowych Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie,

c) udział w wspólnych kontrolach.

Organa Najwyższej Izby Kontroli z tytułu koordynacji mogą ponadto zlecać właściwym organom kontroli wewnętrznej przeprowadzenie kontroli nieprzewidzianych w okresowych planach, udzielać kontroli wewnętrznej wiążących wytycznych co do okresowych planów kontroli i wprowadzać do ustalonych już planów poprawki i uzupełnienia.

§ 36. Biuro Kontroli porozumiewa się z Ministerstwem Skarbu oraz właściwymi państwowymi bankami w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzaniem przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

§ 37. 1. Inspektoraty Kontroli Wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Biura Kontroli.

2. Inspektoraty Kontroli Wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Biura Kontroli wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 38. Kontrola wewnętrzna współpracuje z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli przeprowadzanej na jej wniosek.

Organa kontroli wewnętrznej doręczają Radzie Narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają Prezydium Rad Narodowych o usunięciu uchybień stwierdzonych w wyniku kontroli, przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

Koordynowanie współpracy Kontroli Wewnętrznej z Kontrolą Społeczną należy do Najwyższej Izby Kontroli.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 39. Dyrektora Biura Kontroli oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje Minister Handlu Zagranicznego.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników referatów, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Handlu Zagranicznego na wniosek Dyrektora Biura Kontroli, uzgodniony z Dyrektorem Biura Kadr.

§ 40. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji jakie sprawują we wszystkich organach kontroli, nie mogą równoległe z obowiązkami kontrolnymi w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym, zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzgodnione wnioski za pośrednictwem Biura Kontroli Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

§ 41. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażenia zgody

na mianowanie i awansowanie pracowników, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17.2.1921 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 z 1949 r. poz. 72).

X. Postanowienia końcowe.

§ 42. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie tracą moc obowiązującą, w częściach dotyczących kontroli wewnętrznej, wszystkie zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Fr. Józwiak-Witold
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO w/z J. Kutin

923.

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1949 r.

w sprawie ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Kobiet”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie uznania stowarzyszenia „Liga Kobiet” za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 385) ogłaszam w załączniku do niniejszego obwieszczenia statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Kobiet”.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

Zał. do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 października 1949 r. (poz. 923)

STATUT STOWARZYSZENIA „LIGA KOBIEC”

I. Nazwa, siedziba i teren działania stowarzyszenia.

§ 1. Stowarzyszenie nosi nazwę „LIGA KOBIEC”, zwane w dalszych postanowieniach statutu „LIGA”.

§ 2. Siedzibą Ligi jest m. st. Warszawa.

§ 3. Liga działa na całym obszarze Rzeczypospolitej. Liga ma prawo uczestniczenia w międzynarodowych demokratycznych organizacjach kobiecych.

II. Charakter i prawa stowarzyszenia.

§ 4. Liga jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 5. Władze Ligi korzystają w związku z wykonywaniem swoich czynności z poparcia i pomocy władz państwowych i samorządowych.

§ 6. Liga używa okrągłej pieczęci z napisem „Liga Kobiet” i oznaczeniem jednostki organizacyjnej.

III. Cel i środki działania stowarzyszenia.

§ 7. Celem Ligi jest:

- 1) wychowywanie kobiety w duchu patriotyzmu dla Polski Ludowej oraz w duchu solidarności międzynarodowej z obozem postępu, a w szczególności z kobietami całego świata, walczącymi o pokój, postęp i sprawiedliwość społeczną; krzewienie uczuć przyjaźni dla Związku Radzieckiego,
- 2) podnoszenie poziomu politycznego i kulturalnego szerokich rzesz kobiecych i wyjaśnianie im ich roli w budowie Polski Socjalistycznej,
- 3) włączenie kobiet do twórczej pracy nad rozbudową Kraju i budową fundamentów socjalizmu,
- 4) dążenie do realizacji pełnego równoprawienia kobiet przez awans społeczny we wszystkich dziedzinach życia, podnoszenie kwalifikacji zawodowych, rozbudowę opieki nad matką i dzieckiem, racjonalizowanie gospodarstwa domowego.

§ 8. Dla osiągnięcia celów, wymienionych w § 7, Liga:

- 1) organizuje kobiety w ramach swego stowarzyszenia,
- 2) prowadzi placówki szkolenia zawodowego, pracy społecznej, opiekuńczej i t. p.,
- 3) zakłada i prowadzi domy oraz punkty ochrony i opieki kobiet, ze szczególnym uwzględnieniem opieki nad matką,
- 4) współpracuje z organami państwowymi i samorządowymi w zakładaniu urzędów ochronnych i opiekuńczych dla kobiet,
- 5) współpracuje przy zakładaniu i prowadzeniu szkół ogólnokształcących i zawodowych dla kobiet oraz prowadzi we własnym zakresie kursy, pokazy, wystawy i t. p., z zachowaniem obowiązujących przepisów prawnych,
- 6) współpracuje z innymi organizacjami społecznymi oraz instytucjami opieki nad matką i dzieckiem w Polsce i zagranicą,

7) wydaje publikacje i broszury, mające na celu zaznajomienie ogółu społeczeństwa z zagadnieniami dotyczącymi kobiety,

8) może organizować i prowadzić z zachowaniem obowiązujących przepisów placówki pracy i przedsiębiorstwa,

9) może w ramach § 7 dla realizacji swych celów statutowych tworzyć inne agendy działające na zasadzie regulaminów ustalonych przez Zarząd Główny,

10) wypowiada się o projektach ustaw, dekretów i rozporządzeń z dziedziny ochrony pracy i opieki społecznej kobiet, o ile odnośnie władze o to się zwróca; z własnej inicjatywy występuje z wnioskami w sprawach, dotyczących stanowiska prawnego i ekonomicznego kobiet i dzieci.

IV. Członkinie, ich prawa i obowiązki.

§ 9. Członkinie Ligi dzielą się na:

- a) honorowe,
- b) zwyczajne.

§ 10. Członkiniom szczególnie zasłużonym dla Ligi lub dla ruchu kobiecego w Polsce, Ogólnokrajowy Zjazd Delegatek może nadać godność członkini honorowej. Członkini honorowa wolna jest od płacenia wpisowego i składek.

§ 11. Członkinie Ligi obowiązane są do współdziałania przy realizacji celów Ligi.

§ 12. Członkinią zwyczajną może być każda kobieta pełnoletnia przyjęta przez właściwy Zarząd Koła na podstawie złożonej przez siebie deklaracji.

§ 13. Członkini zwyczajna obowiązana jest:

- 1) stosować się do przepisów statutu, regulaminów i zarządzeń władz Ligi, opartych na zasadach statutu,
- 2) wpłacić jednorazowe wpisowe i regularnie płacić składki w ustalonej wysokości,
- 3) uczestniczyć w pracach i zebraniach Koła, do którego należy.

§ 14. Członkini zwyczajna ma prawo do:

- 1) uczestniczenia w Ogólnych Zebraniach Koła, biernego i czynnego prawa wyboru do władz Koła i wyższych komórek organizacyjnych,
- 2) korzystania ze świadczeń i urządzeń Ligi, zgodnie z obowiązującymi regulaminami,
- 3) legitymacji członkowskiej.

§ 15. Członkostwo wygasa wskutek:

- 1) śmierci,
- 2) wystąpienia zgłoszonego Zarządowi Koła na piśmie.

§ 16. Członkini zostaje wykluczona z Ligi na podstawie decyzji właściwego Zarządu wskutek:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem sądowym za zbrodnie, przestępstwa hańbiące, z chęci zysku lub z innych niskich pobudek,
- 2) prawomocnego orzeczenia Sadu Koleżeńskiego. Członkini może być wykluczona z Ligi na podstawie decyzji właściwego Zarządu wskutek niepłacenia składek przez okres dłuższy niż 6 miesięcy bez uzasadnionej przyczyny.

§ 17. Członkini podlega tymczasowemu zawieszeniu w prawach członkowskich i oddaniu pod Sąd Koleżeński:

- 1) gdy nie przestrzega statutu, regulaminów lub instrukcji, albo nie podporządkowuje się uchwałom władz Ligi,
- 2) w razie popełnienia czynu niegodnego członka Ligi i działania na szkodę Ligi,
- 3) jeśli toczy się przeciwko niej postępowanie karne z oskarżenia publicznego.

§ 18. Tymczasowo zawiesić członkinie w prawach członkowskich i oddać pod Sąd Koleżeński (§ 17) mają prawo: Zarząd Główny, Zarząd Wojewódzki i Zarząd Powiatowy (Miejski).

W przypadkach nagłych prawo tymczasowego zawieszenia przysługuje również Zarządowi Koła lub pełnomocnikowi Zarządu Głównego, Zarządu Wojewódzkiego lub Zarządu Powiatowego (Miejskiego), przy czym zawieszenie takie winno być potwierdzone przez właściwy Zarząd (ust. 1), najpóźniej w przeciągu jednego miesiąca, w przeciwnym razie zawieszenie traci moc obowiązującą.

Członkinię należąca do władz Ligi może zawiesić w prawach członkowskich tylko ta władza, w skład której ona wchodzi, lub władza hierarchicznie wyższa.

V. Organizacje terenowe stowarzyszenia.

§ 19. Członkinie Ligi grupują się w Koła, tworzone bądź na podstawie podziału terytorialnego, bądź na podstawie zgrupowania członkiń w jednej instytucji lub jednym zakładzie pracy.

§ 20. Władzami Koła są:

- 1) Ogólne Zebranie Koła,